

μάλλον ἢ μεθ' ἡμῶν πολίτης εἶναι. οὐ τοίνυν οὐδ'
 ὥσπερ ἔνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο, ἐπειδὴ
 ἐώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας,
 οὐδὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ
 κατειργασμένοις μάλλον ἐλθεῖν βουλόμενος ἢ συγκατελ-
 θεῖν κατεργασάμενός τι τῶν τῆ κοινῆ πολιτείας συμ-
 φερόντων· οὐ γὰρ ἦλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδ' ἔστιν
 ὅπου ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι παρέσχεν. καίτοιγε ὅστις εὐτυ- 10
 χοῦντας ὄρων ἡμᾶς ἐτόλμα προδιδόναι, τί ποτε ὡς μὴ
 ἐβουλόμεθά γε πράττοντας ἐποίησεν ἄν; ὅσοι μὲν τοίνυν
 διὰ συμφορᾶς ἰδίας οὐ μετέσχον τῶν τότε γενομένων
 τῆ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς ἄξιοί εἰσι τυχεῖν·
 οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα γίννεται· ὅσοι 11
 δὲ γνώμη τοῦτο ἔπραξαν, οὐδεμιᾶς συγγνώμης ἄξιοί
 εἰσιν· οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν ἀλλὰ δι' ἐπιβουλήν ἐποίη-
 σαν αὐτό. καθέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἄν-
 θρώποις τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι
 τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν, τοῖς δὲ πένησιν ἢ
 ἀδυνάτοις τῷ σώματι συγγνώμην ἔχειν διὰ τὸ ἠγεῖσθαι
 ἄκοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν. οὗτος τοίνυν οὐδεμιᾶς 12
 συγγνώμης ἄξιός ἐστι τυχεῖν· οὔτε γὰρ τῷ σώματι
 ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν, ὡς καὶ ὑμεῖς ὄρατε, οὔτε τῆ
 οὐσίᾳ ἄπορος λητουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅστις οὖν
 ὅσον δυνατὸς ἦν ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς οὐκ
 ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ μὴν οὐδ' 13
 ἀπεχθήσεσθέ γε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ τοῦτον ἀποδοκι-
 μάσαντες, <ὅς> οὐ τι τοὺς ἑτέρους ἀλλ' ἀμφοτέρους
 φανερός ἐστι προδοῦς, ὥστε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄστει γενο-
 μένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον (οὐ γὰρ ἠξίωσεν
 ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας), μήτε τοῖς τὸν Πει-
 ραιᾶ καταλαβοῦσιν· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγ-